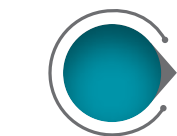

درست است که سرمایه داری نظارتی چندان مورد توجه نبوده اما این طور هم نبوده که هیچ کس حواسش به خطرات آن نباشد. در واقع بسیاری از افراد باهوش، نگران حد و مرز این سرمایه داری شده اند. با این حال، آنچه جالب است این که وقتی به گذشته نگاه می کنیم، می بینیم این نگرانی ها می توانند به سرعت محو شده و به پذیرش بدون قید و شرط آن تبدیل شوند. مساله ای که زنگ خطر را بیشتر به صدا در می آورد. بیا ببینیم بررسی مساله ای با نام کوکی ها مشکل را بیشتر بررسی کنیم. برخلاف کوکی های خوراکی خوشمزه، کوکی های رایانه ای حس خوبی به ما نخواهند داد اگر بدانیم دقیقاً در حال انجام چه کاری هستند. کوکی ها ما را در جای جای اینترنت ردیابی می کنند، بدون آن که حواس مان باشد. در سال ۱۹۹۶، کمیسیون تجارت فدرال (FTC) اقداماتی را برای محدود کردن میزان افشای اطلاعات شخصی توسط کوکی ها آغاز کرد. در این مورد دوست داشتند کوکی ها به طور پیش فرض از کاربر اجازه داشته باشند تا اطلاعاتشان را جمع آوری کنند و در واقع اگر کاربر علاقه ای به این کار نداشت، باید اعلام می کرد. اما پژوهشگران متوجه شدند وقتی نوبت ایجاد و محافظت از حریم خصوصی آنلاین می رسد، خودتنظیمی ایده آل نیست. در سال ۲۰۰۰ در حالی که این کمیسیون به ایجاد قانونی نزدیک شده بود که قوانین تجارت آنلاین را مشابه قوانین آفلاین کند به بهانه حوادث ۱۱ سپتامبر، ناگهان توجه به حریم خصوصی از یادها رفت. پس از این حملات، دولت ایالات متحده قوانین حفظ حریم خصوصی را در فضای سایبری، تشدید نکرد. در عوض، راه دیگری پیش گرفت و قانون میهن پرستی و برنامه شناسایی تروریست ها را معرفی کرد که به طور قابل توجهی مقررات مربوط به نظارت را کاهش داد. سیا و آژانس امنیت ملی سرعت تلاش ها را برای نظارت بر فعالیت های اینترنتی کاربران افزایش دادند و طبیعتاً برای پشتیبانی به گوگل مراجعه کردند. در سال ۲۰۰۳، گوگل با آژانس امنیت ملی و سیا همکاری کرد تا فناوری های جست و جوی بهتری را در اختیار این سازمان های جاسوسی قرار دهد. ابزارهایی که گوگل به این دو سازمان منتقل کرد به آنها امکان می داد ابر داده ها را تجزیه و تحلیل کنند، الگوهای رفتاری را شناسایی و رفتارهای آینده را پیش بینی کنند. همان طور که مشخص است، گنجینه اطلاعات شخصی گوگل دقیقاً همان اطلاعاتی است که هم تبلیغ کنندگان و هم سازمان های مجری قانون، مبلغ بالایی را برای آن پرداخت می کنند. پس از برنده شدن گوگل در قراردادهای ویژه با این دو سازمان جاسوسی در سال ۲۰۰۳، گوگل به ایجاد یک رابطه متقابل با جامعه جاسوسی آمریکا ادامه داد. در سال ۲۰۱۰، مایک مک کانل، مدیر آژانس امنیت ملی آمریکا در مورد نیاز به یک مشارکت یکپارچه با گوگل اظهار نظر کرد و گفت از این طریق جمع آوری داده ها باید بدون مانع به جریان بیفتد.

اول و مهم تر از همه، داده های شخصی شما می تواند به کسب و کارها کمک کند تا تبلیغات خود را بهتر انجام دهند

گوگل چطور اطلاعات کاربران را به سازمان های جاسوسی داد؟

همکاری برای جاسوسی

رضا حسین زاده

روزنامه نگار

سرمایه داری نظارتی، کسب و کار جمع آوری داده های مردم و استفاده از آن برای کسب سود است. این داده ها شامل ردیابی موقعیت مکانی، سابقه جست و جو، مخاطبان، سابقه مرورگر، داده های بیومتریک، زمانی که به خواب می روید و از خواب بیدار می شوید، هر چند وقت یک بار باتری خود را شارژ می کنید و بسیاری از موارد دیگر است. این اطلاعات بعد از جمع آوری، تجزیه و تحلیل می شود تا گرایش های رفتاری مردم را بشناسد یا به فروش می رسد تا به تبلیغ کنندگان کمک کند مشتریان را بهتر هدف تبلیغات خود قرار دهند.

برخلاف کوکی های خوراکی خوشمزه کوکی های رایانه ای ما حس خوبی به ما نخواهند داد اگر بدانیم دقیقاً در حال انجام چه کاری هستند

دیگر به راحتی از آن بگذرند. فیسبوک، اولین شرکتی بود که راه گوگل را دنبال کرد و در حال حاضر تنها شرکتی است که در حجم انبوه داده ای انباشته شده با گوگل رقابت می کند. طبق تحقیق سال ۲۰۱۵ در دانشگاه پنسیلوانیا، محققان یک میلیون وبسایت محبوب را بررسی کردند. آنها دریافتند ۹۰ درصد این وبسایت ها اطلاعات شخصی را به طور متوسط به ۹ دامنه خارجی می فرستند که این دامنه ها اطلاعات ردیابی شده را برای مقاصد تجاری استفاده می کنند. همچنین ۷۸ درصد وبسایت هایی که به داده های ما دسترسی دارند و آن را درز می دهند، اطلاعات را به دامنه های متعلق به گوگل می فرستند در حالی که ۳۴ درصد به دامنه های متعلق به فیسبوک ارسال می کنند. مانند گوگل، فیسبوک به تبلیغ کنندگان، داده هایی را می فروشد که شامل نشانی ایمیل، اطلاعات تماس، شماره تلفن و بازدید از وبسایت های مختلف سراسر اینترنت است. در سال ۲۰۱۲، فیسبوک به این سیاست ردیابی تازه، یک قرارداد جدید شرایط خدمات اضافه کرد که به قدری طولانی بود که افراد کمی احتمالاً یک کلمه از آن را خوانده باشند. این نوع قرارداد غیرقابل خواندن یک تاکتیک معمولی سرمایه داری نظارتی است. آن قدر طولانی که هیچ کس حوصله پیگیری و خواندن آن را نداشته باشد. با این حال، چنین ردیابی به گشت و گذار در اینترنت و وبگردی محدود نمی شود. مطالعات دیگر نشان داده اند بسیاری از برنامه های فروخته شده برای دستگاه های اندرویدی حاوی ردیاب هایی هستند که اطلاعات شخصی را حتی زمانی که استفاده نمی شوند، افشا می کنند. شاید جای تعجب نباشد که خود دستگاه های اندرویدی، مانند بیشتر دستگاه های هوشمند که این روزها به فروش می رسند، جریان ثابتی از داده های مکان و رفتار کاربران را رصد می کنند.

آیا می دانید حرکات، گفتار، اعمال، تجربیات و رفتارهای شما تا چه اندازه توسط شرکت هایی مانند گوگل، فیسبوک، مایکروسافت و آمازون پردازش و فروخته می شود؟ تعداد کمی از ما اصلاً به این مسأله فکر کرده ایم چه برسد به این که بخواهیم برای آن کاری کنیم و تأمین کنندگان سرمایه داری نظارتی مایلند آن را حفظ کنند.

اول و مهم تر از همه، داده های شخصی شما می تواند به کسب و کارها کمک کند تا تبلیغات خود را بهتر انجام دهید اما تبلیغات فقط یک بخش ماجرا نیست و این داده های شخصی می تواند به ایجاد محصولات پیش بینی کننده، مانند دستیارهای مجازی الکسی آمازون کمک کند و همین وسایل هم پس از آن دوباره به فرایند جمع آوری داده ها کمک می کنند. گوگل، پیشتاز سرمایه داری نظارتی بوده و همچنان هم پیشتاز است اما دیری نپایید که شرکت های دیگر ارزش این بازار جدید داده های شخصی را تشخیص دادند. به هر حال زمانی که گوگل شروع به استفاده از داده ها برای بهبود دقت تبلیغات هدفمند کرد، این شرکت به افزایش ۳۵۹۰ درصدی درآمد - فقط در چهار سال - رسید پس چیزی نبود که شرکت های

برگ سبز خودرو سوخت، رنگ سفید، مدل ۱۳۹۸، شماره موتور 124K1350643، شماره شاسی NAAC91CE4KF566431، پلاک ۶۸ ایران ۷۹۶ ی ۴۷، پنهان جواد باقری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	برگ سبز و سند کمپلی خودرو سواری پژو پارس مدل ۱۳۹۱ به شماره انتظامی ایران ۷۱ - ۷۵۴ ص ۲۵ شماره موتور 13991000222، شماره شاسی NAAN11FC1CK657453 متعلق به خانم حبیبه شکوهی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری سایپا 131SX مدل ۱۳۹۰ به رنگ نود مودادی متالیک شماره انتظامی ایران ۴۳ - ۵۸ شماره موتور ۴۰۳۷۷۴۵ شماره شاسی S3412290886808 پنهان علی صفری مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.	برگ سبز خودرو سواری سایپا ساینا، مدل ۱۳۹۹ به رنگ سفید روغنی، شماره انتظامی ایران ۴۷ ن ۴۳۷۶۷، شماره موتور M15/9094639، شماره شاسی NAS83110025708371 پنهان محمد حیدری مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.
--	---	--	--